

Utolsó évfolyam	
penz	áru
101.50	102
101.50	102
103.50	104
96.	97
175.	178
49.50	41.50
19.	20
36.50	37.50
5.61	5.63
951.	953
9.51	9.53
58.70	58.80
58.70	58.90
99.	99.20
47.60	47.80
47.50	47.60
120.50	120.70
117.50	
361.	
164.	
368.	
116.	

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
 Előfizetési pénz s minden közlemény:
 főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
 Előfizethetni helyben:
 TELEGGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
 KAROLY könyvkereskedésében és a szerkesztőségnél. Egyébütt a postabivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: bűfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petisorsért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szintén több isbeli hirdetések, aiku szerint a legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
 „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény minden petit sora 16 kr.
 Név- vagy bérmentesülend beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyazintán kéziratok nem adatnak vissza.

Az üldözöttek.

Debreczen, május 16.

Muszkaországban hónapok előtt kezdődött a zsidók üldözése. Az üldözés, a zsidók vagyonainak elpusztítása, számtalan családok kiirtása, a védtelen nők ama felvadász népi általi megbecstelenítése századunk gyalázatára mindig nagyobb nagyobb mérvet öltött, elannyira, hogy most már a vagyonaikból kipurított családok számában a barbárság dühe által által megritkított zsidóság üldözött vadként futásban vél menekülést találai.

Különböző nemzetiségek közt itt ott egyes helyeken ellenszenv szokott kifejlenni, sőt az ellenszenv tetlegességekben is talál kifejezést, de ez — a mai felvilágosult kor-szakban — annyira lokalizált, hogy már a harmadik község is megbot-ránczik benne, s csak ott fejthetik ki általánosságban országszerte, hol az ellenszenv a kormány által köl-tetik fel, s a kormány által támo-gattatik, mint most Oroszországban, hol a kormánynak az orosz nép éb-redésével, az ott erőre vergődött nihilistákkal — kiknek tábora na-ponként növekedik — kell küzdeni, s hogy az orosz nép gondolkozását elterelje, a zsidókat dobta áldozatul.

Nem akarjuk mi fejtegetni, hogy a zsidóságban magában is van-nak hibák (hát melyik nemzetben nincsen?) hogy régi, az egész zsidó nemzetet minden más nemzettől el-különlítő szokásaikhoz ragaszkodva, nem akarnak simulni azokhoz, kik közt élnek. Nekünk azt kell tekin-teni, hogy előttünk, egy általunk is egész teljességben gyűlölt muszka kormány áldozatai állnak, olyan családok, kiket az önkény megfosztott, kiraboltt mindenéből, olyanok,

kik koldusbottal kezükben a mivelt világ összes civilizált népeinek jó indulatjára, pártfogására vannak utalva.

Ha a Muszkaországból kiűzött zsidóknak Magyarországbani letele-pítéséről lenne szó, arra nézve meg-mondanók a magunk véleményét, hanem itt nem erről, hanem a ki-fosztottak segítéséről van szó.

A magyar nemzet, midőn a lengyeleket kiűzték hazájukból, nem kérdezte s nem vetette szemükre, hogy a lengyel főurak hűtlensége, kapzsisága okozta főképen Lengyel-ország elpusztulását, hanem a he-lyett minden magyar ember sietett az üldözöttek fájdalomt enyhíteni. Magyarországra a hozzánk menekült bosnyákokra milliókat költött, s ál-dozatokkal segítette őket vissza ha-zájukba, bizonyára a magyar nem-zet a muszka kormány által kitű-zött zsidóság elpusztulását sem fogja tétlenül hideg vérrrel nézni, hanem szerte az országban, így Debreczen-ben is megfogja alakítani a segé-lyező bizottságokat, melyeknek fel-adata lesz gyűjteni, s a gyűjtés ál-tal elősegíteni az üldözötteknek új hazájukban menekülését.

Debreczen midőn üldözöttek pártfogásáról volt szó mindenkor az első közé tartozott, mikor a véd-telenek megvédéséről volt szó, vé-delemre mindég kinyújtotta karjait, midőn jótékonyaságról volt szó, Deb-reczen soha sem maradt hátul, hisz-szük, hogy most is midőn a muszka kormány áldozatai állanak előttünk kik a keresztyénekhez kiáltanak se-gítségért, Debreczen első lesz azok közül kiknek szíve megnyílik a jaj-kiáltásokra, s kik sietnek anyagilag is segíteni a vagyonuktól megfosztott üldözötteken.

Az okkupáció feletti vita tegnap indult meg. A szabadelvű klubban két értekezlet volt e tárgy felett. Mindkét értekezleten számos felszólalás történt az okkupáció ellen, minek folytán a le-folyt vitákat titokban tartják. A vi-tára nincs felírva egy kormányparti sem. Tisza intézte úgy, hogy az ellentétek ki-ne tünjenek. Így hát két oldalról is szor-ítva vannak a mamelukok. Udvari bál, hallgatás, stb. ...

A kivándorlás kérdéséhez. A Zemplénmegye és több hatóság által az Amerikába való kivándorlás megátlása tárgyában, az országgyűlés képviselőháza-hoz intézett feirátot a képviselőház a mi-nisztertanácsnak adván ki, ez közelebb egy a belügy, pénzügy, igazságügy és ke-reskedelmi miniszteriumok küldötteiből alakítandó bizottság kiküldését határozta el, melynek feladata leend a kivándorlás okainak kipuhatólása után, az annak meg-gátlására legcélszerűbbeknek mutakozó intézkedések tekintetében a kérdés min-den oldalát felölölő javaslatot tenni, mely aztán a törvényhozás útján eszközlendő intézkedések alapjául fog szolgálni.

Országgyűlési levél.

Május 16.

Ma kezdődött meg a nagy vita a Boszniára újabb költendő milliók megszavazása felett.

Ma is már meglehetősen heves volt a vita, pedig még a kezdetnek kezdetén vagyunk.

Láng Lajos előadó terjeszté a ház elős mondani valóit, mire Eötvös Károly tartott nagy beszédet.

Ezután igen heves vita következett, mert az ellenzéki szónokokat egymásután hívták fel szólásra. — Helfy Ignác z hivatkozott a házszabályokra, melyek szerint a javaslatok mellett és ellen feiváltva kell beszélni. Helfy e felszólalásában igen kemény szavakat hasz-

nált a többség ellen, s ez idézte elő a nagy vihart.

A javaslat ellen szólásra felvannak még jegyezve: Ugron Akos, Németh Albert, Lükő Géza, Orbán Balázs, Gruber János, Náray Imre, Szilágyi Dezső, Kállay János, Horánszky Nándor, Turgeny Lajos, Krisztinkovich Ede, Apponyi Albert gróf, Helfy Ignác, Törs Kálmán, Halász Géza, Pulszky Agost.

Az ülés lefolyása következő volt:

A lázadás költségei.

Tárgyalás alá vétetett a pénzügyi bi-zottság jelentése az 1882. évi 21,700.000 frtnyi rendkívüli hadi költségekből a ma-gyar korona országaira eső rész fedezésé-ről szóló törvényjavaslat tárgyában.

Láng Lajos előadó ajánlja a bizott-ság javaslatát és a beadott külvöléme-nyt mellőztetni kéri. Azon költségek, melyeket a delegáció megszavazott, s me-lyeknek most fedezete kéri, szükségé-gek a megszállott tartományokban befe-jezett katonai akció sikerítésére. Meg-engedi, hogy vannak, kik azt tartanak szerencsének, ha nem lettnék volna ké-pesek a felkelőket legyőzni.

Eötvös Károly: Kik azok?

Láng Lajos megjegyzi, hogy tiszteli azon felfogást, de ellenkező nézetben van. (Mozgás a függetlenségi pártan. Kik azok?) Ezen költségek tehát a hadügyi költsé-gek közé tartoznak. — A mi pedig a hadügyi költségeket illeti, — azokra nézve az 1867. XII. t. cz. egyenesea ki-mondja, hogy közbeok. (Ellenmondások a baloldalon.) Nem érti, hogyan lehet a Boszniára vonatkozó törvényből ellenke-zőt kimagyarazni. A boszniai törvény egye-dült és kizárólag a közigazgatással ren-delkezik és abban hadügyről egy árva szó sincs. E törvényt az ellenzék megho-zatalakor, épen azért támadta meg, hogy az által a delegáció hatásköre kiterjesz-tetik; most azt mondják, hogy e törvény korlátozza a delegációk hatáskörét, (Zaj a függetlenségi pártan.) Szóló ma is azon nézetben van, hogy a delegációk hatásköre ma is a régi, s a Boszniára vonatkozó törvény csak ma-

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Amerikai humor.

(A hosszú hal.) „Az idei télen jó halazás esik” — jegyzé meg egy now-toni ember a „Burlington Hawkeye” című lap hirdetési hivatalában a pénztárnokhoz fordulva, míg zsebéből egy hazassági hir-detést keresett elő, melyet közzé akart tenni.

„Sokat fogott?” — kérde a pénztár-os, a hirdetést nézegetve.
 „Megjárja, megjárja” — válaszolt az öreg. „Tegnap meglehetősen hosszú halat fog-tam. Kimentem reggel a folyóhoz, lyukat vágtam a jégem, s beeresztettem a borgot. Egy perez mulva észrevettem, hogy vala-melyik beleharapott, s nekifogtam a kihú-zásához. Mikor az első tiz singet már ki-húztam ...

„Hányat?” — kiáltott fel a pénztár-nok.
 „Tiz singet. Akkor láttam, hogy nem tudhatom előre, milyen hosszú lesz. Vá-lamra vettem tehát a hal fejét s hazain-dultam, csak egy mérföldnyire. Azután a hal mentében újra visszamentem a lyuk-hoz s még nem volt egészen kűnn.”

„Milyen hosszú volt?” — kérdeze a pénztárnok kimeresztett szemekkel s égnek álló hajjal.
 „Várjon csak, mindjárt megmondom.

Megfogtam a lyukból kiálló darabot s az-zal ismét hazaértem. De ez még mind nem volt az egész. Bizony, uram, egész nap, házam és a lyuk között járkáltam, s mikor a halat egészen kibuztam, egy negyed mérföld átmérőjű, s 400 sing ma-gas tekerest kepezett házam tája körül. Faktum! Mondom, uram, ez szép halfo-gás volt.

„Pálinkát” felelt az. „Három pint pálinkára volt szükségem ehhez a halhoz. Tudja, azt előtte való éjjelen ittam meg.”

(A z előrelátó O'Leary.) Szép reggeltünk van, tekintetes ur, — jegyzé meg Dennis O' Leary, a mint a minap a bíró előtt megjelent.

„Ugy van.”
 „S reméllem, hogy ittasság miatt tarthatták le?”
 „Igaz.”

„Reméllem továbbá, hogy a tekin-tetes ur elég bizonyítékokkal rendelkezik arra, hogy mulatsághan voltam.”
 „Igenis, eléggel rendelkezem.”
 „Akkor nyugodni hagyom ügyemet s nem rontom a tudómet.”

„Dennis, hányszor volt maga itt eb-ben az évben?”
 „Aligha többször negyvennél, tekin-tetes ur!”
 „Tízszor volt itt, nem igaz?”
 „Gondolom, csakugyan.”

„És én kétszer tömlőzbe küldtem,

négyszer pénzbírságra ítéltém, s több iz-ben szabadon bocsátottam. Dennis maga javithatlan korhely.”

„Köszönöm, tekintetes ur!”
 „Mit tegyek már most magával?”
 „Hm! Akarja őszinte véleményemet?”
 „Igen.”

„Akkor küldjön harmincz napra kő-terbe. Ennyit vártam, mikor az első po-harat felhajtottam.”
 „Jó legyen hát harmincz nap.”
 „Köszönöm, tekintetes ur! Ha va-lami levél érkezne Dennis O'Leary névre, tessék csak hozzám juttatni.”

Alig tűnt el, midőn egy asszony lé-zett be nagy, vörös öklökkel, ki O'Leary-nának nevezte magát. Negyven lőerejű hangon tudatta, hogy félóráig vart az aj-tónál azért, hogy nyakon csipje Dennist ha szabadon bocsátának, s hogy férje testével egy tuzat telegraf-oszlop leka-szabeljón.”

(Rossz az emlékező-tehet-ség e.) Egy ember, a ki elvesztette em-lékező tehetését megkérdezte a vasuti kocsi-ban háta mögött ülő férfit, hogy nines-e egy kis felesleges bagója? Miután pedig a szelencze fele tartalmát szájába tömte, magát a pikészt zsebébe csuszattatta. A mint ez utóbbira figyelmeztették, így felelt: —

„Oh ég! — oh ég! Miért tettem ezt? Remélem, nem érzí magát sértve?

Eifeledkeztem! magamról ... Istenem! Min-den nap újabb bizonyosság rá, hogy már nem vagyok az a ki voltam. Látom, kezd gyöngülmi emlékezetem.”

„Ez baj!” — felelt a másik. „Mióta szenved benne.”
 „Épen ma tizenhárom éve.”
 „Valami szerencsétlenség érte tán akkor?”

„Szerencsétlenség? Istenem! Drága ur, az borzasztó valami volt. Egy néptö-meg felakasztott.”
 „Igazán? Nos, nem szeretnék tola-kodó lenni, de erről óhajtanék többet hal-lani.”

„Oh! Nem tolakodás. Denverben voltam. Zongorákat és orgonákat árultam. Egy este egy házat kerestem fel, valami zongora vásárlás ügyében s az asszonyt meggyilkolva találtam a tornáczon. Mig én rémülten álltam ott, emberek jöttek, engem vádoltak a tett elkövetésével s tiz percz alatt burkot illesztettek nyakamba. Egy fához bűrczoltak, tiz perczet enged-tek imádságra s aztán felbuztak.”

„A nyakánál fogva?”
 „Igen, szabályszerű hóhérburokkal; a kötél végét megerősítették s engem függui hagyták.”
 „Nagy Isten! De ... de ... nem halt meg?”

„Nem tudom”, válaszolt a zongorás ember szeliden. „E pillanattól származ-tatom emlékező tehetésem elvesztését. Ta-

Közlöködesi idény
 leményű lisztek, darát és korpát
 juttányos árért és a legpontosabb ki-
 szolgáltatás mellett.
 Debreczen 1882. május hó.
 Teljes visztelettel,
KATZ JAKAB,
 Ullás utca 2129. sz.

gyarazata az 1767-ki XII. t. cikknek mely oly dolgokról nem intézkedhetett, melyek akkor még nem léteztek.

Csanády Sándor közbeszól: Akkor nem volt Bosznia!

Láng Lajos: Ebben a tekintetben teljesen egyetértünk. — A különvéleményben azonban még van egy indok, t. ház, az hogy azért is el kell vetni ezt a javaslatot, mert semmiféle biztosítást sem foglalt magában az iránt, hogy a megszállott tartományokat hajlandók volnának elhagyni. (Halljuk!) A mint annak idején helyeselte azon politikát, mely Boszniába vezetett. . . . (Zajos ellenmondások a függetlenségi párton.)

Csanády Sándor (közbeszól): Nem igaz! —

Helffy Ignác nem igaz! A többség is tiltakozott ellene. Ott a felirat!

Láng Lajos előadó: Erre már volt szerencsem megfelelően, és különben azt hiszem, én vagyok most a szóáson, nem a képviselő ur. (Zaj; egy hang a függetlenségi párton: Mondjon igazat!)

Ezután előadja, hogy az okkupáció kezdetén meglehet, hogy a nemzet nagyrésze nem helyeselte az okkupációs politikát, de később mindinkább megnyugodva helyeselte, ajánlja a törvényjavaslat elfogadását. (Helyeslés a jobboldalon.)

Eötvös Károly kifogásolja azt, hogy sem a közös kormány a delegációban, sem a magyar kormány a képviselőházban nem indokolta azt, hogy tulajdonképpen mire kell ezen költség, mert a képviselőknek tízeten tudniuk kell, hogy mire fordítatik a megszavazott összeg. Az előadóval polemizálva, kijelenti, hogy ő megtámadta a különvélemény s magyarított törvényt, de e költségek hóvárdításáról semmit sem szólt.

A delegáció hatásköréről hosszasan beszél s azt hiszi, hogy az hatáskörét túllépte e kért összeg megszavazásával, úgy látja, hogy Magyarország ezek után csak papíron van, egy részét képezi Ausztriának, de nem alkotmányos állam, mert a delegáció absorbeálta jogát. Ily intézkedésekkel tagítatik a delegáció hatásköre és szaporították a közös ügy. A forgalmi eszközökről, minők a vasutak, országutak, folyamok építéséről és szabályozásáról, ha katonai célból is nem a hadügyminiszternek s a delegációnak, de az országgyűlésnek van joga rendelkezni.

Ezen eszközökre fordított költségekről csak haboru alkalmazás és nem bekeidején van joga a delegációnak s a közös kormánynak rendelkezni, azt megszavazni, és nem bekeideiben. Ő tehát ezen politikával, melyet a többség s az abból kiküldött delegáció követ egyet nem érthet. Már 1878-iki trónbeszéd is mondja, hogy a megszállt terület költségei lehetőleg kevéssé fogják igénybe venni a monarchia erejét, s ime a kormány újabb és újabb nagy költségre meríti az államot. Ő ily érdekeknek szolgáló kormánynak nem szavazhat meg soha semmit, de ajánlja elfogadásra külön véleményét, mely így hangzik: —

„Mintán e törvényjavaslat a megszállt tartományokra fordítandó olyan költségekről is szól, melyek megállapítása a közönségi bizottságok hatáskörébe nem

lán levágtak s újra életre hoztak, talán a hullát levágták s eltemették. Mint mondom, emlékezőtehetségem hiányzik azóta.“

A másik zavarba jött, azután elpirult, s végre így kiáltott fel:

„Ugy hiszem, hogy ön egy óriási hazug ember.“

„Meglehet, meglehet“ — válaszolt a zongorás ember szeliden. „Ha az embernek nincs emlékezőtehetsége, könnyen igazat mondhat vagy hazudhat, a mint a véletlen hozza magával. Van talán egy kis jó bagója?“

(Yankee-történetek.) Az Egyesült Államok nyugoti része igen termékeny területekben, kivált melyek a viharról szólnak.

Egy ember házában ül, nyugodtan pogácsát falatozva, mikor egyszerre közeledni hallja a vihart s kifut az ajtó elé. A vihar ekkor elragadja háta mögött a házat, aztán felkapja embertünet, elviszi vagy száz ölnyre a levegőben s egy barackfára teszi le. Nemsokára egy barátos deszka repül oda, a saját házából ugyancsak a vihar által hajlítva. Embertünet megragadja, feje fölé tartja, hogy magát a dühöngő orkán ellen védje, s — befeljezi falatozását.

A másik eset Nevadában történt: Dühöngő orkán idején, mely oly rettenetes volt, hogy ngorka nagyságu köveket homokszemek gyanánt kaptak a levegőbe s a

tartozik; — és miután e törvényjavaslat Bosznia és Hercegovina megszállásának állandósítására s nem azonnali megszüntetésére irányul:

Ezen indokból ajánljuk a t. háznak, hogy a törvényjavaslatot utasítsa el. (Élénk helyeslés balról.)

A jegyző ezután Györfy Gézárt hívja fel szólásra. A szélsőbal padjain nagy mozgás támad, és ily kiáltások hallhatók: A kormánypartból beszéljen valaki!

Helffy Ignác: Ujból bátor vagyok a ház t. elnökét emlékeztetni a házszabályok azon rendelkezésére, hogy a szónokok felváltva, a javaslatok mellett és ellen hivandók fel szólásra. (Élénk helyeslés a függetlenségi párton.) Felkiáltások a jobb oldalon: Senki sincs ellene felírva! Ha önök azt mondják, hogy senki sem szól ellene, akkor én azt mondom, menjünk ki e házból! (Élénk helyeslés a függetlenségi párton) menjünk ki az utcára diskurálni, mert ily körülmények között Magyarországnak nincs alkotmánya. (Helyeslés a függetlenségi párton.) Nagy mozgás az egész házban. Elnök cseppet.) Ha ily fontos és a nemzet életébe vágó és jövőjét érintő törvényjavaslat van a tárgyalás alatt és az még csak nem is indokoltatik és a kormány mely ily becsületlen politikát merészkedik követni (Élénk helyeslés a függetlenségi párton.) Mozgás a jobb oldalon. Felkiáltások: Rendre! Rendre! Az elnök cseppet.) igen, ismétlem, ily becsületlen politikát merészkedik követni, (Nagy zaj) ily nemzetgyilkoló politikát folytatt, annak védelmére semmit nem mond, akkor nálunk nincs parlamentarizmus. Akkor menjünk ki az utcára! (Zajos helyeslés a függetlenségi párton.) Nagy mozgás és izgatottság a házban. Elnök folyton cseppet.)

Elnök megjegyzi, hogy senkit sem lehet arra kényszeríteni, hogy széljon s természetesen, hogy ha a többség részéről valaki szólni akar, az előbb megvárja, míg az ellenzékbeli többen szólottak, mert onnan többen vannak felírva. Ha van szólasszabadság, van hallgatási szabadság is. (Derülttség. Nagy zaj. Felkiáltások: Az, amit tesznek, illetlenség!) — Azért, ha a többség részéről senki sem szól, Helffy képviselő ur nincs jogosítva ily támadást intézni a többség ellen. (Helyeslés a jobboldalon. Élénk ellenmondások a függetlenségi párton.)

Ugron Gábor teljesen osztja Helffy nézetét. Ha itt nem azért folyik a tanácskozás, hogy a kérdés megérlelődjék és a nézetek tisztuljanak, akkor nincs szükség parlamentre, akkor elég lesz, ha az uralkodó többség helyett két század katonaságot rendel be s a katonák is úgy fognak szavazni, mint a többség, parancsolatra. A ház méltósága érdekében kéri a többséget, hogy ne engedje meg, hogy itt parlamenti monologok tartassanak. (Élénk helyeslés a függetlenségi párton.)

Madarász József a 40-iki törvény értelmében a ház által kívánja utasítani a kormányt, hogy ily fontos kérdésben indokolja álláspontját. (Élénk helyeslés a függetlenségi párton.)

Elnök megjegyzi, hogy a többség részéről az előadó, a kisebbség részéről a különvélemény előadója beszélt és így az ellenzék részéről tulajdonképpen még csak

vizvezetési csöveket kiszagatta a föld alól, egy öreg kínaiült a város keleti részén egy dombon, szemlivelgel az orrán s nyugodtan sárkányt eregetett, — a sárkány vas ablakból volt, melyre fark gyanánt nehéz vaslánczot függesztett.

Ugyanott járt egyszer egy boszniai ember, aki semmit sem bánt meg, mit szülővárosa határain kívül látott. A mint egy izben Virginia City egy szállodája előtt elhaladt, a szél a tetőről épp akkor hordott le egy bádóg keménytetőt. A boszniai kérdésére, hogy mi az, azt felelték: „Egy pooska a lőteiből.“ „Szent Györgyre, sohasem látam hasonlót“, — kezdte emberünk, de sietett hozzátenni, — „persze Bosztonon kívül.“

Egy yankee, aki nyugotra költözött, ott azt beszélte egy angolnak, hogy egy izben 999 galambot lőtt. Mikor az angol megjegyezte, hogy már ezret is mondhatt volna, a yankee azt felelte: „Mit gondol, csak nem fogok egy galambért hazudni?“ — Az angol nem akart a yankee megett maradni nagytás dolgában és hosszú történetet beszélt egy emberről, ki Liverbooból Bosztonba utazott. „S aztán ön látta?“ — kérde a yankee. „Természetesen; hajónk a boszniai kikötőn kívül pár mérföldre haladt el előtte.“ — „Nos, igen örülök, hogy látta, — kiáltott a yankee, legalább tanuskodhatik melletttem, mert azt a bravour-uszást — én végeztem!“

egy szónak szóltott a nélkül, hogy a többség szónoka felváltotta volna, különben senki nem lehet kényszeríteni a szólásra. Ellenmondások a függetlenségi párton. Helyeslés a jobbon.)

Madarász József megjegyzi, hogy ő a 48 diki törvény alkalmazására kérte a ház, mely törvény megparancsolja a kormánynak a nyilatkozást, ha a ház rendeli. (Élénk helyeslés a függetlenségi párton. Nagy zaj.)

Tisza Kálmán minisztereinek: T. ház! (Halljuk! Halljuk!) Nem ismerem el azon kötelezettséget, hogy minden egyes ellenzéki szónoknak külön kelljen felelnem sem azt, hogy minden egyes képviselő kívánsága kötelezhesse a szólásra. (Élénk helyeslés a jobboldalon.) Azt hiszem, abban sohasem követtem el és elkövetni mulasztást nem fogok most sem, hogy megadjam a szükséges és kellő nyilatkozatot és zárfolatot. (Tetszés a jobboldalon.)

De ha akkor, midőn már is 19 szónok van feljegyezve, nem akarok mindjárt az első szónok után felkelni, azt hiszem, azért senkisé megbízhat. (Helyeslés a jobboldalon.) Biztosítom és legyenek meggyőződve, hogy nem fogok adós maradni sem a felvilágosítással, sem a válasszal (Élénk helyeslés és tetszés a jobboldalon.)

Györfy Géza úgy látja, hogy a jelenlegi helyzetre is lehetne alkalmazni Tompának azon versét: Szaraz ágon hallgató ajakkal, meddig ültök csüggéd madarak? (Élénk tetszés és taps a függetlenségi párton. Derülttség. Nagy zaj a jobboldalon.)

Elnök azt hiszi, hogy nem helyes, ha a képviselők egymást ily gúnyos szavakkal illetik (Helyeslés a jobboldalon. Felkiáltások a függetlenségi párton: K l a s s z i k u s k ö l t ő b ő l v a n i d é z v e l) Felkéri szónokokat, hogy komolyan beszéljenek.

Györfy Géza ezután hosszabb beszédben fejti ki szavazatát, melylyel a különvéleményt pártolja.

Politikai szemle.

Az egyiptomi válság.

Kairóból jelentik: A válság pillanatnyilag véget ért. Mahmud kormányelnök leköszönt; helyébe Musztafa pasa fog lépni. A külügyminiszter és a többi miniszterek megmaradnak.

A Reuter-ügynökség tegnap esti jelentése Kairóból: A khedive vonakodik érintkezésbe lépni a miniszterekkel; ennélfogva a notablenk kamarájának bizottsága értekezett a miniszterekkel és a katonai párt vezéreivel, mire a khedivehez ment s azt javasolta neki, hogy Mahmud pasát, ki az alkirályt megsértette, bocsássa el és egy más kormányelnököt nevezzen ki. A khedive elfogadta a javaslatot s magához hívatta Musztafa pasát, megbízván őt az új kabinet megalakításával. A khedive azt a lépést Franciaország és Angolország képviselőinek beleegyezésével tette, hogy időt nyerjen. — Musztafa pasa azonban eddig vonakodik az elnökséget elvállalni, s így lehetséges, hogy az egész terv meg fog bukni.

A Duna-kérdésben a sokat emlegetett Barré-féle javaslatot tudvalegőleg az összes parti államok közül egyedül Románia ellenzi, míg Bulgária és Szerbia már elfogadta. Mindazonáltal nem hiszik, hogy ez a kérdés a most ülésező európai Duna-bizottság tárgyalásaiban kielégítő megoldást nyerne. Ha a Barré-javaslat közül a hatalmak közt megegyezés nem létesül, Ausztria-Magyarország, hirt szerint, nem fog az európai Duna-bizottság mandátumának meghosszabbításába egyezni.

Azok a rablók.

A délkeleti lázadás utójátéka még mindig folyik. Az apró cseprő „rabló“-csapatok még mindig garázdálkodnak, s a katonai uralmat megkedvelni sehogysem tudó nép is gyamolítja őket.

A tábornok urak nyakrafőre küldik a jelentéseket az ilyen-olyan személt népség pusztításáról, de azok mégis élnek és működnek, amint Dahlen tábornagy mondja tegnap küldött következő jelentésében:

A Grebak Korjen planinán és a Rakitnica völgyben elhelyezett csapatok minden irányban átkutatták ezt a vidéket. Számosabb főből álló bandák ugyan nem találtak, azonban kisebb rablócsapatok jelentése konstataáltak, melyek a helységeket kifosztják és minden összejött készletet egyenesen elkerülnek.

A csapatok által üldözött e ban

dák egy része észak felé húzódtott; a megfelelő intézkedések megtételtek, hogy azokat lehetőleg kézrekerítsék.

A rakitnicai és cnarjekai völgyben elhelyezett csapatok parancsnoka jelenti, hogy a lakosság az átkutatott helységekre nagyrészt visszatért, a mezei munkával foglalkozik és a csapatok érkezésekor előzékenységet és loyális magaviseletet tanúsít. E vidéken általában mind sürgősebbé válik a törvényes rend helyreállítása iránti kívánság.

A focsai kerületben még sok kívánni valót hagynak hátra a viszonyok. Rablósok strún fordulnak elő, noha a csapatok erőlyesen és sikeresen lépnek fel a köborló rablók ellen. A 14. tábori vadászszázalaj egy osztálya megtámadott egy a Para hosszabau rabolt tárgyakkal meztelenül felkelőbandát és régy rablót megölt. —

Városi ügyek.

A máj. 20-iki közgyűlés tárgyai.

1. Polgármesteri jelentés.
2. Úgyhátrány jegyzék.
3. Ministeri leirat a kereskedelmi kamara elnökeinek megválasztása tárgyában. —
4. Ugyanaz a fumei francia alconsul és a budapesti német alföldi aligynök állomásaiknak elfoglalásáról.
5. Ugyanaz, mely szerint a guti fa beszállítására tervelt kölcsön iránti határozat, helyben hagyatik.
6. Ugyanaz, az adó felszámolási bizottsági tagok megválasztása iránt.
7. Ugyanaz, mely mellett a guti vasut bejárásáról felvett jegyzőkönyv megküldetett.
8. Ugyanaz, mellyel az 1881. legeltetési szabályzat ellen beadott felfolyamodások elutasítottak.
9. Ugyanaz, mely szerint az erdőszeli felsőbb államvizsgai bizonyítványok tulajdonosainak adója a bizottsági tagok választásánál kétszeresen számítandó.
10. Az árvaügyek állásáról szóló érnegyedi jelentés.
11. Tiszti ügyészi évnegyedes jelentés. —
12. Az 1881 évi házi pénztári számadás megállapítása.
13. Tanácsai előterjesztés az 1000000 frt. kölcsön convertálása tárgyában bizottsági véleménynel.
14. Ugyanaz a guti vasuti szerződés átruházása tárgyában.
15. Ugyanaz a Debreczen-nánási vasuti ügyében Budapestent tartott értekezletről.
16. Ugyanaz a prostitució tárgyában beadott indítvány folytán.
17. Ugyanaz a 9-ik gyógyszerárkiállítás tárgyában beadott kérvény és miniszteri leirata.
18. Ugyanaz, a Székely mivelődési egyesület pártfogása iránti megkeresésre.
19. A „Vereskereszt“ egyesület elismerő irata a részére küldött 300 frt alapítvány átvételéről.
20. A mérrékitelesítő hivatal 1881 évi számadása felmentési véleménynel.
21. Egy folyamodvány kegydíjiránt véleménynel.
22. Béazler Lajos aljegyző kérvénye 6 heti szabadságidő engedélyezéséért.
23. Polgárosítás iránti kérvények.

NAPIREND.

- Máj. 17. A ref. egyház nevelésügyi bizottságának ülése d. u. 3 órakor.
Máj. 18. A városi dalárda gyűlése d. e. 10 órakor.
Máj. 18. Az egyháztanács közgyűlése d. u. 3 órakor.
Máj. 18. A lövésztársulat tisztújító közgyűlése d. u. 4 órakor a nagyerdőn.
Máj. 18. Tornaünnepély a népkertben este 6 órakor.
Máj. 20. Városi közgyűlés d. e. 9 órakor.
Máj. 21. Népnépnepély a nagyerdőn.
Máj. 21. A kereskedő ifjak önképző egyesületének rendkívüli közgyűlése d. u. 2 órakor.

UJDONSÁGOK.

* A debr. írói és művészi kör most már minden valószerűség szerint létrejön. Mindenki érzi szükségét egy ily szemleli központnak városunkban, mely felemésénél, multjánál s tekintélyénél fogva egy egész nagy vidéknek imponál. Illetékes egyének pedig mind a legszivesebb készséggel nyilvánítták csatlakozásukat.

Közme gallapodás let ez ügyben leg a jövő vasárnap roshaza tanácsterm ezen, ugy a szel majd a társulat m jak képezni mint érdeklődők lehető jelenni.

* Színház. rosul meg a dolga. — Szintugy nagyobb részvétel szintársulat.

* A debrecumban az irasbe junius hó 1. 2. és tartatni. Mindazok ségi vizgálatra a nél bocsátatni, fo tig jelentkezzenek sőbbi jelentkezés Jelentkezéshor eg dijak is lefizetend Az igazgatóság.

* Két gyűlés: holnap délutáni ügyi bizottság gyűlése pedig közgyűlés. A hatvan külvárosi lomásának betöltése egyéb folyó ügyek.

* Az idejűlése tárgyában a háza nagytermébe értekezlet tartatik.

* A helybe des évi és egyszeres lései folyó május (kőn) délután 4 órában tartja meg, ezuton is meghivat.

* Halálozás: belü ügyvéd hat u jobblétre szenderült után a széchenyi-történi. Béke por.

* Az időjárás folyt héten a légkönyek voltak, f. Európában állandó tak, minek követkevényen csökkent gyors esése követgeren dühöngő dézenhető, hogy fag helyen viharos esken havazások voltak szerint Angsan emelkedik s napokra derült, h.

* Májusi hszaki részén e hó ugyan szánut, de fehérek a hótól. 9 len különben fagy részén. A vetéseke meg, de a hőmérsék hogy a gazdak nának. — Ugyane nyekén is esett hó környéket s havas.

Említésre méltó, h havazás előtt két uszodákat és szab

* Népnevelés: god! Szomorú esebolybeli lakos, kirőlőbirtoka volt, kirőlott érte a halál, h derült Természetes hazahozatta. De de járt. Székelyhidon néptömeg állta utjonyegette a kísértemerik elvinni, mert a jég“. Csak a kőzt sikertült a hold.

Ilyenket hallva, ő ember: népnevelés, szágod!

* Sors-üldő: Gálos-Petriből írják a szép zsidóleány, volt menyasszony, legénye nélkül tünlyő hó 7-én (omin7 ik völégényével. gyűlt vendégek re kességben tölthetik mat, de csalódtak, dig nem fáradt ki bosszantásában s is indult vigalmat. — nevü ér-nihályfalv volt a lakadalmon, rendezőnek olyan t tőkkel, hogy sokáig

